

saafremt det bliver bestemt, at de skal afløvere.

Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen), der nys talte, omtalte det urimelige i at sætte et Skel, hvis der ikke var saæet Vintersæd paa nogen Del af Arealen, og han nævnedes et Par Eksempler. Den højtærede Indenrigsminister er sikkert kendt med, at store Arealer med Vintersæd — jeg ved ikke hvor store — er saæet i Brakjord; det er sikkert den aller væsentligste Del af Vintersæden, der saas saaledes; hvor der bliver brakket, er man sikker paa, at der bliver saæet Vintersæd for den største Del af Jordens Vedkommende. Men enkelte saar dog Roefrø i Brakmarken, og det er ganske nødvendigt at have det dertil nødvendige Kvantum Roefrø. Vi bliver oven i Købet i Aar sikkert saaledes stillet, at vi ikke har mere Frø end lige det nødvendige til at besaa Roemarkerne, som er nødvendige til at fodre Besætningerne indtil 1918—19. Roefrøavlens er i Aar meget lille. Der er enkelte Firmaer, der opgiver, at 90 pCt. af Roerne er frosset bort i Vinter. Det er altsaa en Anvendelse af Brakmarken, som er fuldt ud lige saa nødvendig — eller om ikke fuldt ud, saa dog i anden Række lige saa nødvendigt som at have Brødkorn i Brakarealerne. Kommer vi til det Punkt, at vi ingen Brakarealer har besaaet med Roer — og det kan tænkes, at man bliver ved at stramme Fordringerne saaledes, at Folk gaar bort fra at dyrke Kaalroefrø, — betyder det intet mindre end en Katastrofe for Kvægholdet i Jylland, idet Roefoderet er den Hjørnesteen, Vinterfodringen skal bygges paa. Runkelroer kan ganske vist dyrkes, men det er en meget mere kombineret Avl end Avlen af Kaalroer, og de kan i alt Fald plantes paa andre Steder end i Brakmarken. Men det kan de Kaalroer, som skal anvendes til Avl af Frø, ikke; de kan ikke saas andre Steder, i hvert Fald ikke med Udsigt til nævneværdigt stort Udbytte. Der er altsaa betydeligt, der taler til Fordel for den Anskuelse, som det ærede 2det Medlem for 3die Kreds gjorde gældende, at dette Skel burde slettes.

Maa jeg takke den højtærede Indenrigsminister for den Ekspedithed, hvormed min Henstilling om Maksimalpris paa Foderkager og Bindegarn er efterkommet; jeg havde den Fornøjelse ved Kaffen i Morges at se af Bladene, at den af mig i Gaar fremsatte Anke allerede var taget til Følge. Maa jeg knytte en Bemærkning

hertil angaaende Prisen paa Bindegarn; jeg vil ikke haabe, at Maksimalprisen skal faa den Indflydelse, at Varen forsvinder fra Markedet, og jeg vil udtale Haabet om, at det maa lykkes at faa de betydelige Kvanta Foderkager, der ligger her i Landet, frem paa Markedet. Det vil sikkert volde Besvær, thi det er ikke saa lysteligt at komme til at sælge en Vare til en betydelig lavere Pris end den, man har givet for den, men det er vistnok kun Smaapartier, det drejer sig om, der er kommet ind, efter at den kolossale Stigning indtraadte. For en Maaned eller maaske 6 Uger siden var den normale Pris paa Foderkager 37 Kr., medens den nu er 50 Kr., det er en ganske kolossal Stigning, og i den Tid er det kun ganske smaa Kvanta, der er kommet ind. Der er det sørgelige med Hensyn til Bindegarn, at vi kun har et ubetydeligt Kvantum deraf, det dækker ikke en Trediedel af vort Forbrug, men det kunde tænkes, at der er en betydelig Beholdning fra tidligere Tid her i Landet, saaledes at vi har en noget større Beholdning af Bindegarn, end de statistiske Oplysninger fra Det forenede Dampskibsselskab og de større Importører angiver.

Den højtærede Indenrigsministers Udtalelser vedrørende Spørgsmaalet om at faa Forbruget af Flæsk kastet over paa Kødet var si høj Grad imødekommende, men han vilde dog ikke gaa ind paa en Forhøjelse af Maksimalprisen i det Omfang, som Slagterierne havde foreslaaet, det kan ogsaa nok være, at det vilde blive noget for højt, men det er dog sikkert den fornuftigste Maade at rationere en Vare paa, at hæve den noget i Pris, og Næringsindholdet i 1 Pund Svinekød er jo betydelig højere end i 1 Pund Oksekød. Dette Forhold har dog i og for sig ikke saa stor Betydning i Øjeblikket, hvor det blot gælder om at faa Næringsmidlerne frem og sørge for, at de kommer paa rette Hænder, men hvis vi lod Prisen paa Svinefedt blive saa lav, som den er i Øjeblikket, var det muligt, at man kunde aflaste Flæskforbruget noget ved at hæve Maksimalprisen, dog selvfølgelig ikke i saa høj Grad som foreslaaet.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa de Detailler, der har været behandlede. Med Hensyn til Kartoffelprisen vil jeg dog bemærke, at jeg sagde i Gaar, at det var et ganske underordnet Spørgsmaal, og fordi København er gaaet ind paa en Rationering af Prisen, saaledes at Novemberprisen er gledet med ind i September- og Oktoberprisen, er det ikke nødvendigt at hele